

[Voigt.]

kunne bevares, og det var for mig at se en betingelse for fru Nathalie Lind, at disse knallerter kunne køre, for fru Nathalie Lind syntes, at disse knallerter var nogle mægtig gode køretøjer.

Formanden:

Man må ikke referere fra udvalg.

Voigt (FP):

Lad mig så sige til fru Nathalie Lind, at de køretøjer, som vi så nede i gården, de vil ikke kunne blive godkendt. De to af mærkerne, Suzukien og Yamahaen, kan ikke blive godkendt efter de nye bestemmelser. Det hjælper ikke noget, at man siger: nu har vi en vægtgrænse på 60 kg, og så kan de komme med, idet man laver en ændring med hensyn til stelhøjden og går bort fra de 575 mm. Man kan forbyde dem efter andre kriterier. Det gælder gearantallet, det gælder sædets længde, det gælder hjulstørrelse, og det gælder fastsvejsning af tandhjul osv. Jeg synes, fru Nathalie Lind skylder en forklaring på, hvorfor hun nu lige pludselig synes, at de knallerter, vi så nede i gården, skal forbydes.

Man kan også vende det om og spørge: er det rimeligt, at folketetinget skal blande sig i de konstruktionsløsninger, som branchen i samarbejde med forbrugerne nu igennem et kvart århundrede er kommet frem til? Alle sammen løsninger gående ud på, at sikkerheden skulle højnes mest muligt for disse knallerter. Jeg finder, det er urimeligt, at man nu i færdselsloven indfører en paragraf og bruger denne paragraf som et værktøj til at give ministerens embedsmænd bemyndigelse til at svække sikkerheden for vore unge mennesker. Jeg må meget advare folketetingets medlemmer mod at stemme for denne ændring. Det er et forhastet arbejde, der er udført. Man har også fra ministeriets side sagt til branchen, at der vil ikke blive foretaget noget, før man har lyttet til branchen ved et møde i efteråret. Jeg må spørge ministeren: hvorfor skal dette forslag piskes igennem?

Formanden:

Hr. Otto Mørch har ordet for en kort bemærkning, som jeg giver med betænkelighed, da ordførere jo kan få ordet bagefter.

Otto Mørch (S):

Hr. formand, jeg skal gøre det ganske kort.

Hr. Voigt bemærker heroppe fra folketingets talerstol, at jeg taler direkte usandt med hensyn til sikkerheden for knallerterne. Jeg markerede meget stærkt, at denne sanering netop betyder mere sikkerhed, fordi vi får en godkendelse af hele køretøjet. Som så ofte før kommer hr. Voigt med løse påstande, og med hensyn til hr. Voigts sanddruhed vil jeg bede folketingets medlemmer meget nøje læse den form for formulering, hr. Voigt også denne gang bruger i sit bidrag til tillægsbetænkningen. Jeg overlader i øvrigt trykt til folketingets medlemmer at bedømme min sanddruhed i relation til hr. Voigts sanddruhed.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

Da jeg agter at stemme imod ændringsforslag nr. 1 ligesom hr. Voigt, vil jeg gerne sige, at jeg beklager dybt, at hr. Voigt identificerer en stillingtagen til dette forslag med en stillingtagen til hans egen person og hans egen stilling. Den er mig totalt ligegyldig, men forslaget er mig ikke ligegyldigt.

Gudme (RV):

Som vi allerede var inde på ved forslaget anden behandling for 8 dage siden, er der jo i spørgsmålet om knallerter en nøje sammenhæng mellem på den ene side hastighedsgrænsen, som nu foreslås forhøjet til 40 km i timen, og på den anden side de krav til godkendelse af knallerter, som hidtil har været meget beskedne, men som efter en indstilling fra en arbejdsgruppe under justitsministeriet fra oktober 1975 nu strammes ganske væsentligt op.

Jeg har hele tiden været af den opfattelse, at det — måske med nogle korrektioner, som vi jo også har fået nu — ville være rigtigt at følge den indstilling, der forelå fra arbejdsgruppen, og det gav jeg også udtryk for ved anden behandling. Jeg finder derfor, der er grund til at sige til hr. Voigt, som før fremhævede, at jeg skulle høre med til det flertal, der forud for betænkningsskrivningen ved anden behandling mente, at det ikke ville være rigtigt at gå op til de 40 km i timen og ikke ville være rigtigt at følge arbejdsgruppens indstilling, at det gælder